

fliktens Afslutning har gjort sig skyldig i Boykotning overfor ham eller udøvet nogen Art af Virksomhed for at hindre ham i at faa Arbejde andetsteds; og da de Indstævnte ikke kunde siges at have gjort sig skyldige i noget retsstridigt, end sige et til Erstatning forpligtende Forhold ved overfor Bogbindermesteren at stille som Vilkaar for Bilægelsen af Konflikten med ham, at han afskedigede Citanten, vil indstævnte være at frifinde“.

5. Hof- og Stadsretsdom af 4. Maj 1914, U. f. R. 1914 A., Side 868.

En Slagteriarbejder, der havde staaet som Medlem af Slagteriarbejdernes Forbund, men senere udmeldt sig, blev — efter at Forbundet ved 3 af sine Medlemmer havde tilkendegivet overfor Slagteriets Direktion, at Forbundets Medlemmer ikke længere vilde møde til Arbejde sammen med ham — afskediget uden Varsel af Slagteriet.

Den paagældende stod udenfor Fagforeningen efter eget Ønske, og det er ikke blevet nægtet, at han kunde blive genoptaget som Medlem. Slagteriets Ledere overlod det ganske til de enkelte Arbejdere selv, hvorvidt og paa hvilken Maade de vilde indordne sig under de faglige Organisationer.

Efter flere Gange at have henvendt sig til Direktionen om Afskedigelse, gik den seneste Henvendelse fra Foreningen ud paa, at Medlemmerne ikke vilde møde den følgende Arbejdsdag, saafremt den paagældende Arbejder mødte til Arbejde, og for ikke at udsætte sig for, at Slagteriets Drift blev standset ved, at det aldeles overvejende Antal af dets Arbejdere udeblev fra Arbejdet, saa Slagteriets Direktør sig nødsaget til straks at afskedige Arbejderen, paa hvis Forhold der fra Slagteriets Side intet havde været at udsætte, saaledes at Afskedigelsen ikke havde nogen anden Grund end den paa Slagteriets Ledelse udøvede Pression.

Ved Underrettsdommen blev der tilkendt Arbejderen en Erstatning paa 200 Kr.

Ved Overretten gjorde Forbundet gældende, at der fra dets Side ikke havde foreligget noget retsstridigt Forhold, der kunde have paadraget dem Erstatningspligt overfor Arbejderen, da der kun „foreligger en Tilkendegivelse overfor Slagteriets Direktion af, at Forbundets Medlemmer ikke agtede at arbejde sammen med Arbejderen, og da denne Tilkendegivelse, særlig i Betragtning af, at der ikke overfor Slagteriets Arbejdere stilledes Forlangende om noget Opsigelsesvarsel, kun kunde opfattes som en retsmæssig Trusel eller som Fremsettelse af en retsmæssig Betingelse for at forblive i Slagteriets Tjeneste“.

Ved Dommen fandtes der at maatte gives Forbundet Medhold i, at det ved den omhandlede Adfærd ikke havde gjort sig skyldig i noget retsstridigt — endsige et til Erstatning forpligtende Forhold. Forbundet blev derfor frifundet.

En af Dommerne afgav dog følgende dissenterende Votum:

„Da den af Forbundet overfor Slagteriets Ledelse fremsatte Trusel om øjeblikkelig Arbejdsnedlæggelse for det Tilfælde, at Arbejderen ikke afskedigedes, efter det foreliggende alene har tilsigtet at fortrænge ham og derved at berøve ham hans Arbejde, da Henvendelsen herefter findes efter sit Formaal at have været et uberettiget Indgreb i Arbejderen's Arbejdsfred, og da der af Forbundet ikke er oplyst nogen Omstændighed, der kunde retfærdiggøre et saadant Indgreb og dermed betage Forbundets Handling dets i Forhold til ham retsstridige Karakter, voterer jeg i Overensstemmelse med Underrettsdommen at tilkende Arbejderen en Erstatning“ (der foresloges sat til 200 Kr.).

6. Østre Landsretsdom af 24. Januar 1922, jfr. U. f. R. 1922 A., Side 371.

Skibsbygger Chr. Andersen mod Skibstømrernes Fagforening og Skibstømrer Larsen med flere.

Skibstømrernes Fagforening for Svendborg og Omegn og et Medlem af sammes Bestyrelse, som ved en Henvendelse til Oxenbjerg Skibsværft om Arbejdsnedlæggelse havde foranlediget, at en ældre Skibsbygmester, der havde udmeldt sig af Foreningen, ikke mere fik Arbejde paa Værftet ved sit Speciale, dømt til at betale ham Erstatning herfor.

Ved Dommen udtaltes nærmere:

Der kan ikke gives Fagforeningen og Larsen Medhold i, at det har været berettiget at fremkomme med den nævnte Henvendelse, der af Værftets Ledelse naturligt maatte opfattes og blev opfattet som en Trusel om Nedlæggelse af Arbejdet paa Skibsværftet, hvis Andersen ikke fjernedes, og derfor foranledigede, at han blev udelukket fra Arbejde